

Kuvataiteilijoiden kokemuksia museoiden ja gallerioiden näyttelykäytännöistä

ornamo

SUOMEN
TAITEILIJA
SEURA

Sisällysluettelo

Kyselyn lähtökohdat ja tavoitteet	3
1. Vastaajien taustatiedot	3
2. Museonäyttelyiden palkkiokäytännöt.....	5
3. Kokemukset museonäyttelyiden sopimus- ja neuvottelukäytännöistä	7
4. Taiteilijoiden kokemukset gallerioiden toiminnasta	8

Kyselyn lähtökohdat ja tavoitteet

Kulttuuriministeri Pia Viitanen asetti maaliskuussa 2015 työryhmän selvittämään nykyisiä taiteilijoiden ja näyttelyjärjestäjien välisiä sopimus- ja korvauskäytäntöjä sekä näyttelyiden kustannusten jakautumista osapuolten kesken. Työryhmän toimikausi on 1.4.-31.12.2015. Työryhmä tulee ehdottamaan vaihtoehtoisia tapoja käytäntöjen kehittämiseksi.

Ministeriön työryhmän pyynnöstä Teollisuustaitteen Liitto Ornamo ja Suomen Taiteilijaseura toteuttivat taiteilijoiden kokemuksia kartoittavan kyselyn. Kysely toteutettiin verkkolomakkeella 16.5.–22.8.2015. Linkki kyselyyn lähetettiin sähköpostitse Ornamon taidejaoston sekä Suomen Taiteilijaseuran jäsenjärjestöjen jäsenille (Muu ry, Suomen Kuvanveistäjäliitto, Suomen Taidegraafikot, Taidemaalari liitto ja Valokuvataiteilijoiden liitto). Linkkiä kyselyyn jaettiin myös järjestöjen sosiaalisen median kanavissa. Kyselyyn vastattiin anonyymisti.

Kyselyn tavoitteena oli saada yleiskuva siitä, minkälaisia palkkio- ja sopimuskäytäntöjä taiteilijat ovat kohdanneet, sekä kartoittaa laajemmin taiteilijoiden asemaa museo- ja gallerianäyttelyissä. Kyselyn puitteissa ei kartoitettu yksittäisten taiteilijoiden uraa. Se olisi kuitenkin hyvä jatkotutkimusaihe laajempien ilmiöiden ymmärtämiseksi.

1. Vastaajien taustatiedot

Vastauksia kyselyyn saatiin yhteensä 342, joista 15 kuitenkin poistettiin, sillä vastaajat eivät kuulu Ornamoon tai Suomen Taiteilijaseuran jäsenjärjestöihin. Lopullinen vastausmäärä on näin ollen 327.

Sukupuoli, ikä ja asuinpaikka

Kyselyyn vastanneista 78 % on naisia ja 22 % miehiä. Yksi vastaaja ilmoitti, ettei halua määritellä sukupuoltaan. Vastaajien ikä on 24-81 vuotta. Vastaajien iät jakautuivat suhteellisen tasaisesti 50-, 60-, 70- ja 80-luvuilla syntyneiden kesken (25%, 26%, 20% ja 17%). Lähes puolet vastanneista asuu pääkaupunkiseudulla (47%) ja muualla Etelä-Suomessa asuu tämän lisäksi 20 % vastaajista. Länsi-Suomessa asuu 14 % vastanneista, ja Itä-, Keski- ja Pohjois-Suomessa asuu kussakin noin 6 % vastanneista. Kaksi vastanneista ilmoitti asuvansa ulkomailla.

Koulutus, uran pituus ja tulonlähteet

Kyselyyn vastanneet taiteilijat ovat korkeasti koulutettuja. Yli puolet (53 %) vastanneista on suorittanut ylemmän korkeakoulututkinnon ja alemman korkeakoulututkinnon on suorittanut 30 % vastaajista. Lisäksi 4 %:lla on tohtorin tutkinto. 10 % vastanneista on suorittanut joko keskiasteen tai perusasteen tutkinnon. 10 vastaajaa ilmoitti koulutukseksi vaihtoehdon *muu*, muttei eritelty, mikä koulutus kyseessä oli.

Suurin osa kyselyyn vastanneista taiteilijoista on toiminut ammattitaiteilijana yli 20 vuotta (40 %). 16-20 vuotta ammattitaiteilijoina toimineita on 15 % vastanneista, 11-15 vuotta toimineita

19 % vastanneista, 6- 10 vuotta toimineita 10 % vastanneista ja 0-5 vuotta toimineita yhteensä 15 % vastanneista.

Eri tulonlähteiden merkittävyyttä pyydettiin arvioimaan seuraavalla asteikolla: *hyvin, jokseenkin, vähäisesti tai ei lainkaan merkittävä*. Eniten vastauksia annettiin taiteellisen työn merkittävyydestä. Tähän vastanneista 36 % ilmoittaa taiteellisen työn olevan hyvin merkittävä tulonlähde. Taiteellista työtä jokseenkin merkittävänä tulonlähteen pitää 23 % vastanneista ja vähäisesti merkittävänä 28 % vastanneista. 13 % vastanneista kokee, ettei taiteellinen työ ole lainkaan merkittävä tulonlähde.

Muita arvioitavia tulonlähteitä oli taiteelliseen työhön liittyvä työ, jota hyvin merkittävänä tulonlähteenä piti 26 % vastanneista, tutkimus- ja opetustehtävät, joita hyvin merkittävänä tulonlähteenä piti 34 % vastanneista, tulot muusta, ei-taiteellisesta työstä piti hyvin merkittävänä tulonlähteenä 25 % vastanneista, ja erilaisia tukia hyvin merkittävänä tulonlähteenä itselleen piti 42 % vastanneista. On kuitenkin huomioitava, että eri tulonlähteet ovat keränneet eri määrän vastauksia, mikä voi osaltaan kertoa myös eri tulonlähteiden merkityksestä taiteilijalle ja/tai taiteilijan ansaintaan.

On myös huomioitava, että kyselyyn vastanneet saivat merkitä eri tulonlähteiden olevan yhtä merkittäviä. Hyvin merkittävien tulonlähteiden suhteita verrattaessa vastaajat arvioivat taiteellisen työn ja tukien merkittävyyden tulonlähteenä lähes yhtä usein (26% ja 25%).

Vastaajat pitävät aktiivisesti yksityisnäyttelyitä ja osallistuvat ryhmänäyttelyihin. Vastaajista 268 (82 %) oli pitänyt yksityisnäyttelyn viimeisen kolmen vuoden aikana. Osallistujamäärältään erikokoisiin ryhmänäyttelyihin vastaajat olivat osallistuneet seuraavasti; 2 -3 taiteilijan ryhmänäyttely 2,4 kertaa, 4-8 taiteilijan ryhmänäyttely keskimäärin 3 kertaa ja 9-20 taiteilijan ryhmänäyttely keskimäärin 5 kertaa.

Vastaukset tiiviisti:

- 78 % vastaajista on naisia ja 22 % miehiä
- Kyselyyn vastanneet taiteilijat ovat korkeasti koulutettuja. Yli puolet (53 %) vastanneista on suorittanut ylemmän korkeakoulututkinnon
- Kyselyllä tavoitettiin kaiken ikäiset taiteilijat, vastaajien ikä on 24-81 vuotta
- 40 % kyselyyn vastanneista taiteilijoista on toiminut ammattitaiteilijana yli 20 vuotta
- 36 %:lle vastaajista taiteellinen työ on hyvin merkittävä tulonlähde, 13 %:lle ei lainkaan merkittävä
- 82 % oli pitänyt yksityisnäyttelyn viimeisen kolmen vuoden aikana

2. Museonäyttelyiden palkkiokäytännöt

Kyselyn tulokset osoittavat selvästi, että ammattitaiteilijat tekevät runsaasti ilmaista työtä. Valtaosa vastaajista ilmoittaa, ettei ole koskaan saanut näyttelypalkkiota (77 %), korvausta tuotantokuluista (79 %), palkkiota näyttelyn rakentamiseen ja purkuun osallistumisesta (84 %), palkkiota osallistumisesta museonäyttelyn oheisohjelmaan (75 %), kulukorvausta tositteita vastaan (57 %) tai muuta korvausta, jonka perusteita ei ole eritelty (79 %).

On kuitenkin huomioitava, että korvausta saaneet vastaajat ilmoittavat saaneensa palkkiota tai korvausta joko *aina*, *usein*, *joskus* tai *kerran*. Tämä osoittaa, että museoilla on mahdollisuus maksaa taiteilijoille – sekä Suomessa että ulkomailla, kuten pyydetyistä tarkennuksista huomataan. Ilmoitettujen palkkio/korvaussummien määrä vaihteli suuresti: 33 eurosta aina 10 000 euroon asti.

Yllä olevien tulosten valossa ei ole yllättävää, että 53 % vastanneista ilmoittaa, ettei museonäyttely ole heille lainkaan merkittävä tulonlähde ja 25 % vastanneista ilmoittaa museonäyttelyiden merkityksen tulonlähteenä olevan vain vähäinen.

Suurin osa (79 %) vastanneista ilmoittaa, ettei ole koskaan joutunut perumaan näyttelyä taloudellisista syistä. Kuitenkin viidennes (21 %) vastaajista on joutunut perumaan näyttelyn taloudellisista syistä. Osaltaan tähän vaikuttaa epäsymmetria näyttely- ja apuraha-hakemusaikojen kesken:

”Ei voi edes hakea näyttelyaikoja, kun rahoitus on epävarmaa.”

”En ole koskaan peruuttanut näyttelyä taloudellisten syiden takia mutta toisaalta olen jättänyt hakematta näyttelytilaa em. syistä.”

”Museonäyttelyyn en ole koskaan voinut edes hakea, koska taloudellinen elämäntilanne ei ole mahdollistanut tarpeeksi pitkäjänteistä mahdollisuutta keskittyä oman taiteellisen työn tekemiseen.”

Avoimista vastauksista ilmenee, että taiteilijat rahoittavat taiteellista työtään muulla työllä, puolison tuella, velalla, sosiaaliturvan tuilla, ja he elävät taloudellisessa epävarmuudessa sekä vähyydessä. Vastaajien mukaan heikko taloudellinen asema heikentää omaa ammatti-identiteettiä etenkin museonäyttelyihin osallistuessa. Taiteilijat kokevat olevansa alisteisessa suhteessa museon näyttelyhenkilökuntaa, joka saa työstään palkkaa. Heikko taloudellinen asema aiheuttaa myös motivaation puutetta, uupumusta ja ammattitaidon ruostumista.

Silti yhteensä 75 prosenttia vastanneista kokee museonäyttelyn olevan hyvin tai jokseenkin merkittävä (41% ja 34%) taiteellisen uran kehityksen kannalta, mikä myös heijastuu neuvotteluihin museonäyttelyyn osallistumisesta.

Vastaukset tiiviisti:

- Valtaosa vastaajista ei ole koskaan saanut korvausta tai palkkiota museonäyttelystä: 77 % ei ole saanut näyttelypalkkiota, 79 % ei ole saanut

korvausta tuotantokuluista, 84 % ei ole saanut korvausta näyttelyn rakentamisesta/purusta, 75 % ei ole saanut korvausta oheisohjelmaan osallistumisesta, 57 % ei ole saanut kulukorvausta tositteita vastaan

- Maksetut korvaukset vaihtelivat 33 eurosta 10 000 euroon
- 53 %:lle museonäyttely ei ole lainkaan merkittävä tulonlähde
- 21 % joutunut perumaan näyttelyn taloudellisista syistä
- 75 %:lle museonäyttely on merkittävä taiteellisen uran kehityksen kannalta

Mitä ja minkä suuruisia korvauksia maksetaan

”Oikean näyttelykorvauksen taiteilijapalkkioineen, kuljetus-, vakuutus-, matka-, majoitus- yms. kustannuksineen olen saanut vain Norjasta.”

”Osallistuin seinämaalausnäyttelyyn, siitä ei maksettu korvausta, mutta kun maalasin teokset peittoon sain tuntikorvausta.”

Kyselyyn vastanneista taiteilijoista kaikkiaan 91 vastasi saaneensa jonkinlaisen korvauksen museonäyttelystä. Suomalaisista museoista mainittiin 52 museota (ja muuta taidelaitosta), joista mainintojen määrän perusteella vain muutamien palkkiomaksukäytänteet ovat kehittyneitä ja vakiintuneita. Lisäksi vastauksissa oli mainittu nimeltä ulkomaisia museoita, joista palkkioita oli maksettu.

Avovastauksista kävi ilmi, ettei kaikille vastaajille ollut selvää, onko museon maksama korvaus ollut palkkiota järjestetystä näyttelystä, vai esim. kulukorvauksia matka- ja majoituskustannuksista. Tämä voi kertoa siitä, että koska palkkioiden maksaminen on hyvin harvinaista, taiteilijat käsittävät palkkiona myös kulu- ja matkakorvaukset.

Kyselyssä kysyttiin myös, että jos museonäyttelystä on maksettu taiteilijapalkkio, minkä suuruinen palkkio on ollut.

”Työmäärään nähden symbolinen”

”En kehtaa sanoa”

Yhteensä 45 vastaajaa vastasi kysymykseen maksetun palkkion suuruudesta. Ilmoitetut euromääräiset summat vaihtelivat 33 ja 10 000 euron välillä. Tyypilliset vastaukset olivat muotoa ”joitain satoja euroja” tai ”noin 200-400 euroa”. Mainituista summista ja avovastausten sisällöistä päätellen taiteilijalle maksettavan palkkion nimi ja maksuperuste vaihtelevat. Kysymykseen vastanneille taiteilijoille on maksettu tyypillisesti jotain muuta korvausta kuin *näyttelypalkkiota*; kulukorvauksia, palkkio työpajan pitämisestä tai teosesittelystä, Kuvasto-korvauksia (tai Kuvaston tariffien mukaan määritettyä muuta palkkiota), päivärahoja jne.

Vastaukset tiiviisti:

- 23 % vastaajista saanut jonkinlaisen korvauksen museonäyttelystä
- Suomalaisia museoita mainittiin 52, joskin vain muutaman museon palkkiomaksukäytänteet ovat vakiintuneita
- Tyypillinen korvaus joitain satoja euroja
- Palkkion nimi ja maksuperuste vaihtelevat

3. Kokemukset museonäyttelyiden sopimus- ja neuvottelukäytännöistä

Vastaukset kirjallisesta sopimisesta museon kanssa jakautuivat tasaisesti vaihtoehtojen *aina* (25 %), *usein* (25 %), *joskus* (19 %) *vain kerran* (10 %) ja *ei koskaan* (22 %) välille.

Huolestuttavaa on, että vain harva taiteilija oli vaatinut haluamaansa palkkiota tai korvausta näyttelyyn osallistumisesta. 79 % vastanneista ilmoitti, ettei koskaan ole vaatinut näyttelypalkkiota, 77 % vastanneista ei ollut koskaan vaatinut tuotantokulujen korvaamista, 54 % vastanneista ei ollut koskaan vaatinut kulukorvauksia ja 74 % vastanneista ei ollut koskaan vaatinut palkkiota/korvauksia muuhun näyttelyn eteen tehdystä työstä, kuten ripustuksesta ja oheisohjelmaan osallistumisesta. 71 % vastanneista ei ollut myöskään erityisesti vaatinut tekijänoikeuskorvauksiaan, jotka pitäisi automaattisesti maksaa Kuvaston jäsenille.

Sen lisäksi, etteivät taiteilijat ole vaatineet haluamaansa korvausta, osa vastanneista taiteilijoista on avovastauksissa kertonut kokeneensa suoranaista kiristystä. Avovastauksissa vastaajat kertoivat myös kokevansa neuvottelutilanteen hankalaksi, sillä ammattitaiteilija tarvitsee näyttelykokemusta mahdollisen apurahan saamiseksi. Kaikkiaan vastaajat arvioivat omat neuvottelutaitonsa museonäyttelyiden sopimusneuvotteluissa useimmiten heikoiksi tai tyydyttäväiksi (heikot taidot 38 %, tyydyttävät taidot 33 %, hyvät taidot 17 %).

”En ole vaatinut palkkioita museonäyttelyistä, koska museoväki tekee selväksi heti alkuun ettei sellaiseen ole mahdollisuutta.”

”Taidemuseo vaati allekirjoittamaan sopimuksen, että taiteilijat eivät halua näyttelykorvausta.”

”Periaatteessa taiteilija harvoin kieltäytyy näyttelystä, sillä näyttelyn pitäminen ja esillä olo on ainoa keino saada työstään tuloja. En tarkoita tässä näyttelypalkkiota, vaan sitä, että apurahat Suomessa jaetaan aktiivisuuden perusteella. Siksi tappiollisenkin näyttelyn pitäminen voi myöhemmin tuoda taiteilijalle tuloja.”

”Museonäyttelyt on taiteilijoille sen verran merkittäviä uran kannalta, että taiteilijoiden on itse vaikea olla neuvotteluasemassa palkkioiden suhteen ja museot ja muut taidenäyttelytahot ovat tähän saakka hyväksikäyttäneet tätä ’näyttää hyvältä CV:ssä’-logiikkaa.”

Vastaukset tiiviisti:

- Vaihtelu kirjallisessa sopimisessa on suurta: 50 % vastaajista on sopinut aina tai usein näyttelystä kirjallisesti, 50 % harvoin, vain kerran tai ei koskaan
- Vain harva taiteilija vaati haluamaansa palkkiota tai korvausta museolta: esim. 79 % ei ollut koskaan vaatinut näyttelypalkkiota ja 77 % ei ollut vaatinut tuotantokulujen korvaamista
- 71 % ei ollut vaatinut tekijänoikeuskorvauksiaan, jotka tulisi maksaa automaattisesti Kuvaston jäsenille
- Suoranaista kiristystä esiintynyt
- Taiteilijat arvioivat omat neuvottelutaitonsa museonäyttelyiden sopimusneuvotteluissa heikoiksi tai tyydyttäväiksi

4. Taiteilijoiden kokemukset gallerioiden toiminnasta

Kyselyssä taiteilijoilta kysyttiin myös gallerianäyttelyiden käytännöistä. Gallerianäyttelyt kuuluvat olennaisesti taiteilijan työhön. Viimeisen kolmen vuoden aikana 96 % kyselyn vastaajista oli pitänyt galleriassa ryhmänäyttelyn ja 94 % yksityisnäyttelyn.

Vastaajista kuitenkin 177 henkilöä on joskus joutunut jättämään gallerianäyttelyn pitämättä taloudellisista syistä. Useasti tai muutaman kerran näin on joutunut tekemään 161 vastaajaa eli 49 % vastaajista. **Puolella taiteilijoista on siis ollut usein tai muutaman kerran tilanne, että heillä ei ole ollut varaa tehdä omaa työtään.**

Tätä taustaa vasten ei olekaan yllättävää, että **gallerianäyttelyiden nähdään olevan taiteilijalle taloudellisesti kannattamattomia**. 71 %:lla kohtaan vastanneista gallerianäyttelyiden tuotot ovat vain harvoin tai eivät koskaan ole olleet suuremmat kuin kulut. Hyvin merkittävä tulonlähde gallerianäyttelyt olivat 19 taiteilijalle (6 % vastaajista) ja melko merkittävä tulonlähde 51 taiteilijalle (16 % vastaajista). Gallerianäyttelyitä kuitenkin pidetään uran kannalta merkittävänä. Hyvin merkittäväksi gallerianäyttelyt arvioi 193 vastaajaa (59% vastaajista) ja jokseenkin merkittäviksi (33% vastaajista).

Mitä gallerioiden toiminnassa tulisi kehittää?

Avoimessa vastausosiossa pyydettiin vastaajia mainitsemaan kolme asiaa, joita he erityisesti toivoisivat kehitettävän liittyen gallerioiden toimintaan. Avovastaukseen vastasi 272 vastaajaa eli 83 % kaikista kyselyyn vastanneista, mikä on korkea prosenttiosuus vastaajista.

Ylivoimaisesti eniten esiin nostettiin **gallerianäyttelyiden kustannusrakenteen ja taloudellisen riskin epäreilu jakaantuminen taiteilijan ja gallerian välillä**.

Kaikkiaan 210 vastauksessa toivottiin galleriavuokrien poistoa tai kohtuullistamista, pienempiä

myyntiprovisioita tai sitä, että taiteilijan taloudellinen riski ei saisi olla niin suuri. Esiin nousivat myös erilaiset muut näyttelyn järjestämiseen liittyvät kustannukset, joihin taiteilija usein joutuu osallistumaan. Moni vastaaja esitti toiveen, että Suomessa otettaisiin käyttöön ulkomailla käytössä oleva malli, jossa taiteilija ei maksa galleriavuokraa, mutta galleristin myyntiprovisiot ovat suuremmat.

”Tällä hetkellä riski on aivan täysin taiteilijalla lukuun ottamatta muutamia todella hyviä gallerioita.”

”Yksityisnäyttelyiden kohtuuttomat vuokrat, joihin lisäksi usein liittyy myyntiprovisio, kuljetus- ja vakuutuskustannukset, sekä kutsujen painatus ja pahimmillaan jopa avajaistarjoiluista huolehtiminen.”

”Pienemmät vuokrat: Euroopan malli, jossa galleriat eivät peri niin isoa vuokraa mutta myyvät aktiivisesti töitä ja ottavat puolestaan siitä siivun”

Toiseksi eniten mainintoja keräsivät gallerioiden **tiedotus- ja markkinointikäytäntöjen kehittäminen sekä myynnin lisääminen**. 128 vastaajaa toivoi, että galleriat panostaisivat enemmän myyntityöhön ja markkinointiin.

”Gallerioiden aktiivisuuden myynti- ja markkinointityössä tulisi parantua. Nyt useat galleristit eivät tee työtä myynnin eteen, kun taiteilija kuitenkin useimmiten maksaa itse näyttelynsä kulut ja galleristin palkan, olipa myyntiä tai ei.”

”Maksan mielelläni provision, jos galleria tekee sen eteen jotain, mutta usein tuntuu, että hoidan itse myyntityön, tiedottamisen ja muun ja maksan siitä ilosta provisiot”

Noin kymmenen mainintaa keräsivät myös gallerianäyttelyiden hakuajat (mielipiteitä sekä lyhentämisen että pidentämisen puolesta), aukioloaikojen pidentäminen arkisin, sopimuskäytäntöjen ja toiminnan ammattimaistuminen, gallerioiden oheistapahtumien järjestäminen sekä kansainvälisen yhteistyön lisääminen. Myös apurahojen ohjaamista enemmän gallerioille kannatettiin joissain vastauksissa. Yleisesti ottaen taiteilijoilla vaikutti olevan paljon mielipiteitä galleriatoiminnan kehittämisestä.

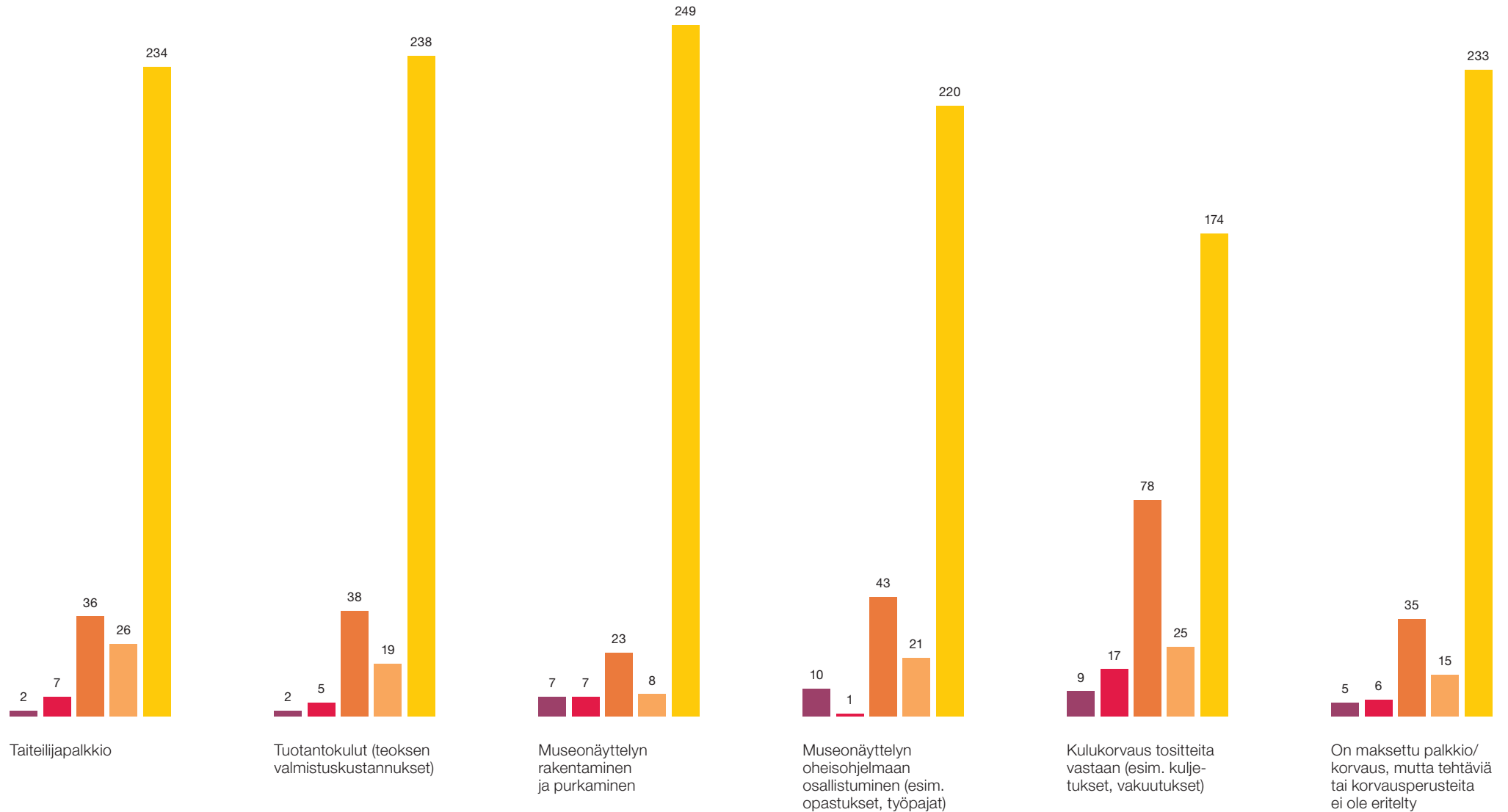
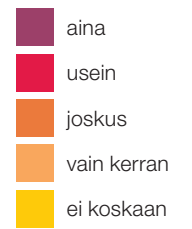
”Nykyisin näyttelyaikojen haku menee ristiin apurahojen haun kanssa. Auttaisi kovasti, jos näyttelyaika olisi varmistunut apurahoja anottaessa.”

Vastaukset tiiviisti

- Viimeisen kolmen vuoden aikana 96 % vastaajista oli osallistunut ryhmänäyttelyyn galleriassa ja 94 % oli pitänyt yksityisnäyttelyn galleriassa
- 49 %:lla ei aina ole ollut varaa pitää gallerianäyttelyä
- 71%:lla gallerianäyttelyn menot olivat tuloja suuremmat
- Gallerianäyttelyt ovat merkittävä tulonlähde vain 6 %:lle vastaajista
- Silti 59 % kokee, että gallerianäyttelyt ovat tärkeitä uran kannalta
- Gallerianäyttelyn pitämisen tulisi olla taiteilijalle halvempaa ja taloudellisten riskien pienempiä.
- Gallerioiden tulisi taiteilijoiden mielestä lisätä myyntiä sekä parantaa tiedotusta ja markkinointia

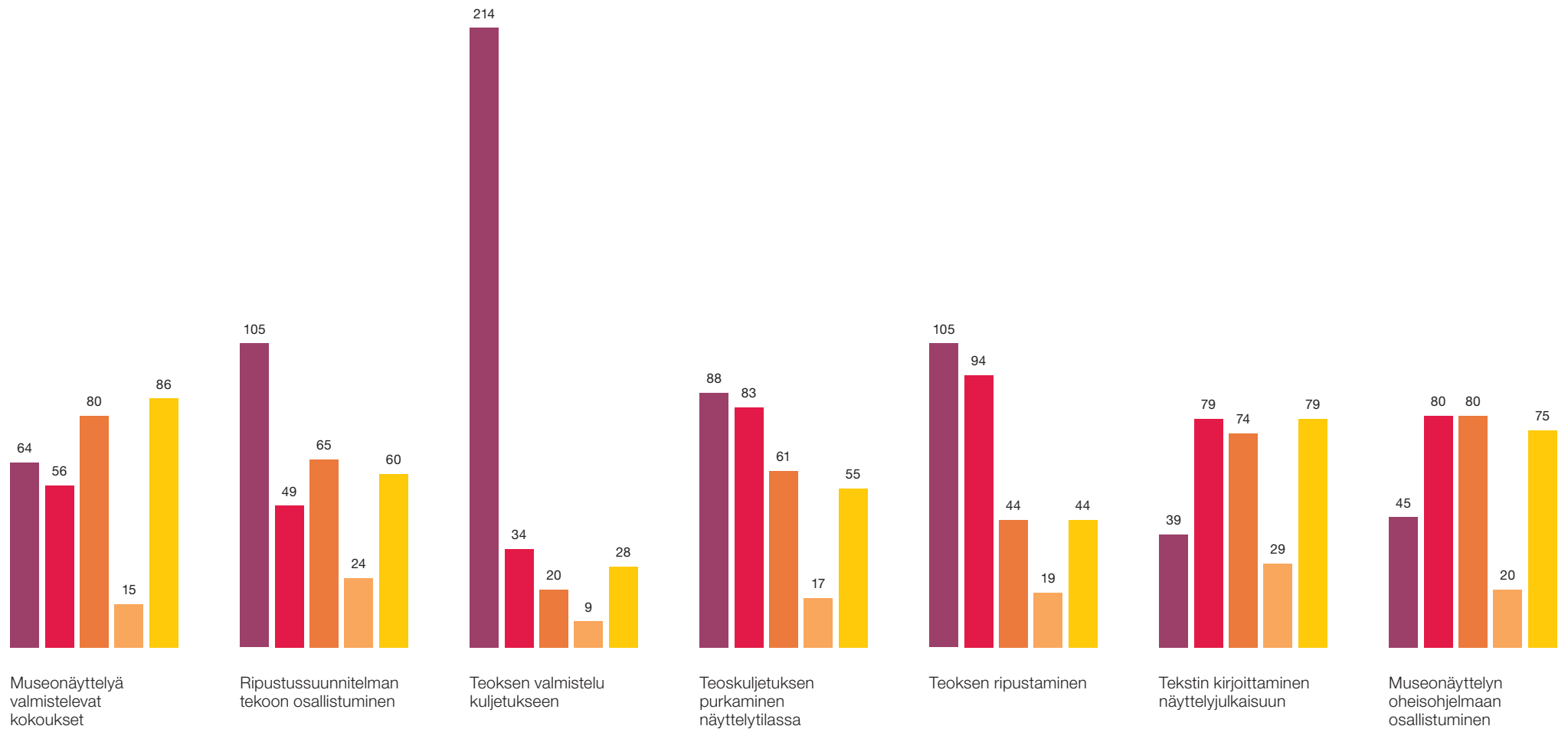
MUSEONÄYTTELYISTÄ MAKSETUT PALKKIOT JA KORVAUKSET

Oletko saanut museonäyttelyyn osallistumisesta palkkiota tai korvausta (muuta kuin Kuvaston kautta maksettavaa näyttelykorvausta)?

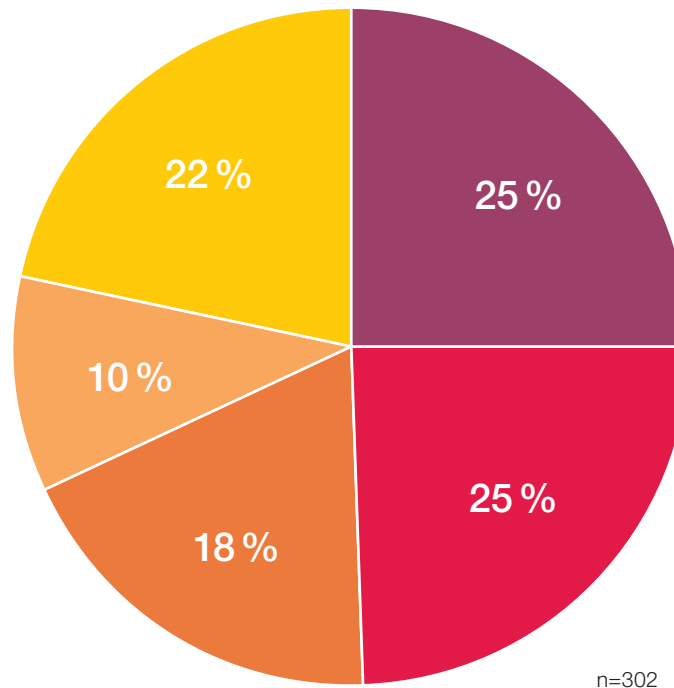
TAITEILIJAN TYÖTEHTÄVÄT MUSEONÄYTTELYISSÄ

Kuinka usein olet osallistunut seuraaviin työtehtäviin
museonäyttelyn yhteydessä?

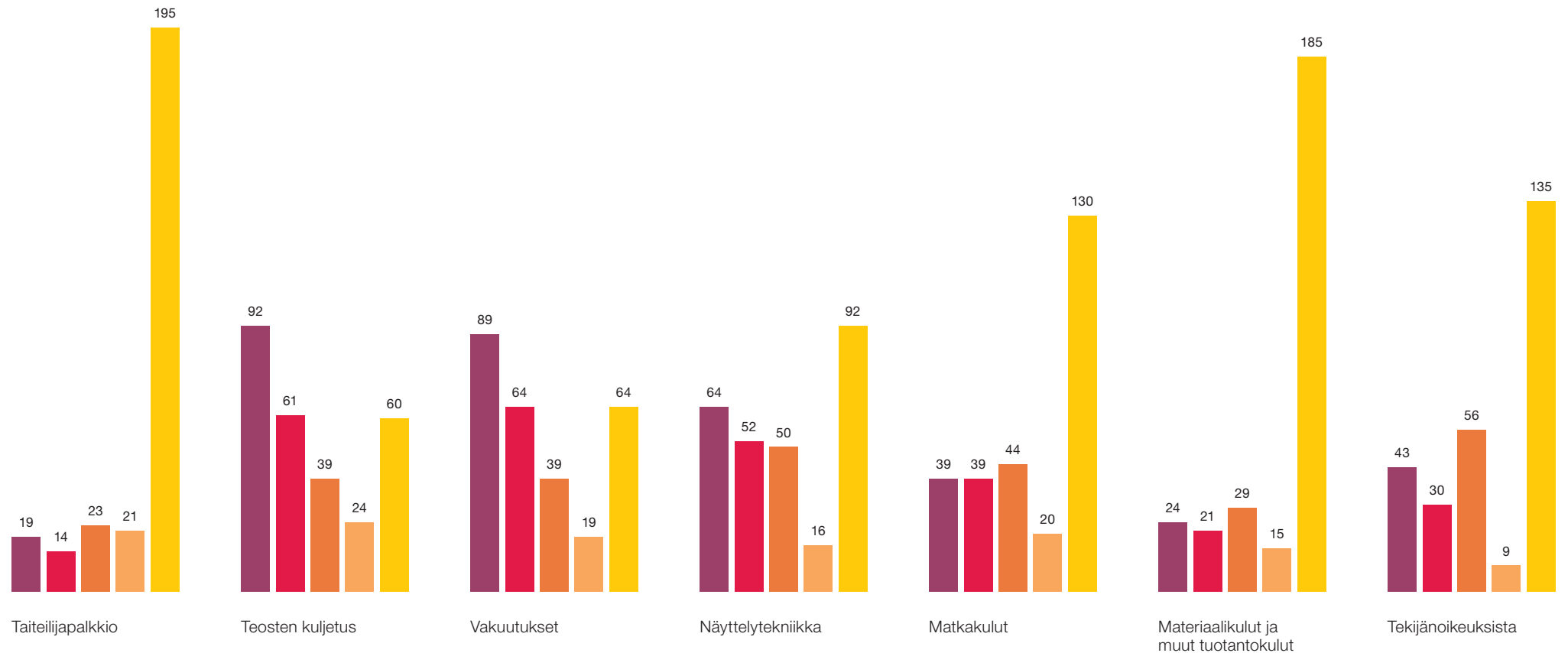
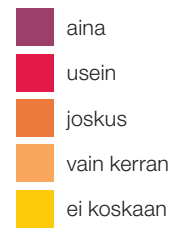
KIRJALLISET SOPIMUKSET MUSEONÄYTTELYISSÄ

Oletko tehnyt kirjallisen sopimuksen
museonäyttelyyn osallistumisesta?

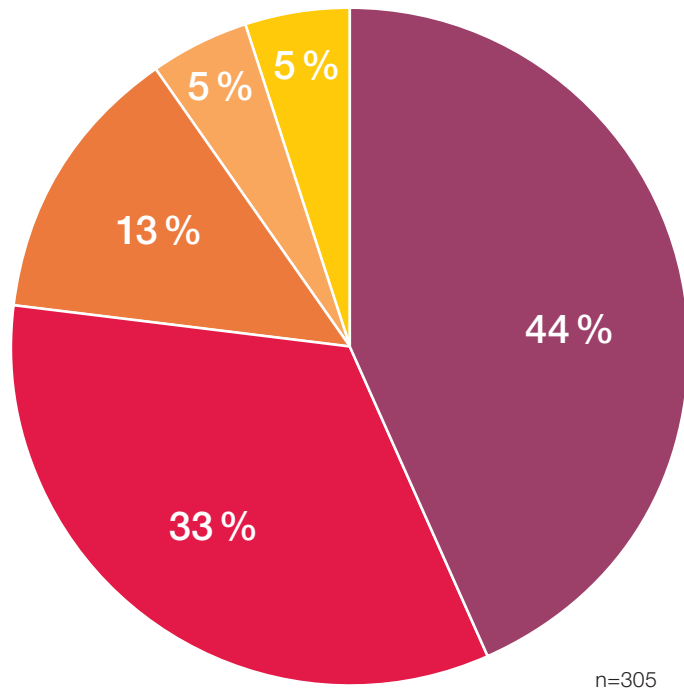
VASTUUT MUSEONÄYTTELYIDEN KIRJALLISISSA SOPIMUKSISSA

Onko kirjallisessa sopimuksessa sovittu seuraavista
museonäyttelyyn liittyvistä vastuista?

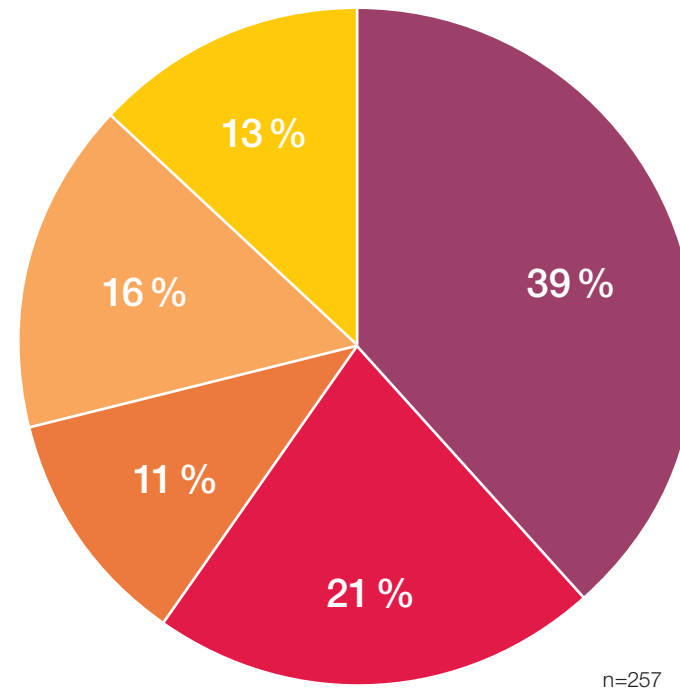

GALLERIANÄYTTELYIDEN TUOTOT TAITEILIJALLE

Ovatko gallerianäyttelyidesi tuotot olleet pienemmät kuin kulut?

Tuotot vaihtelevat näyttelystä toiseen

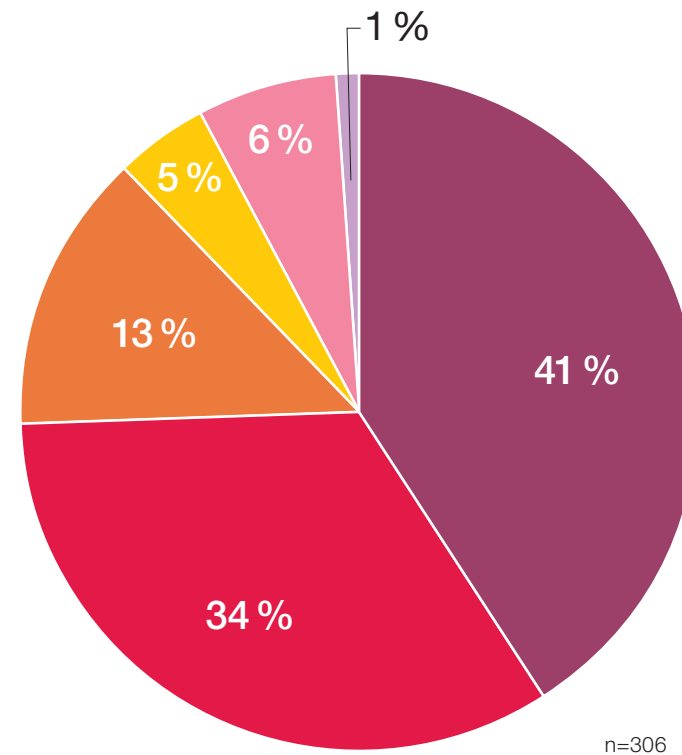
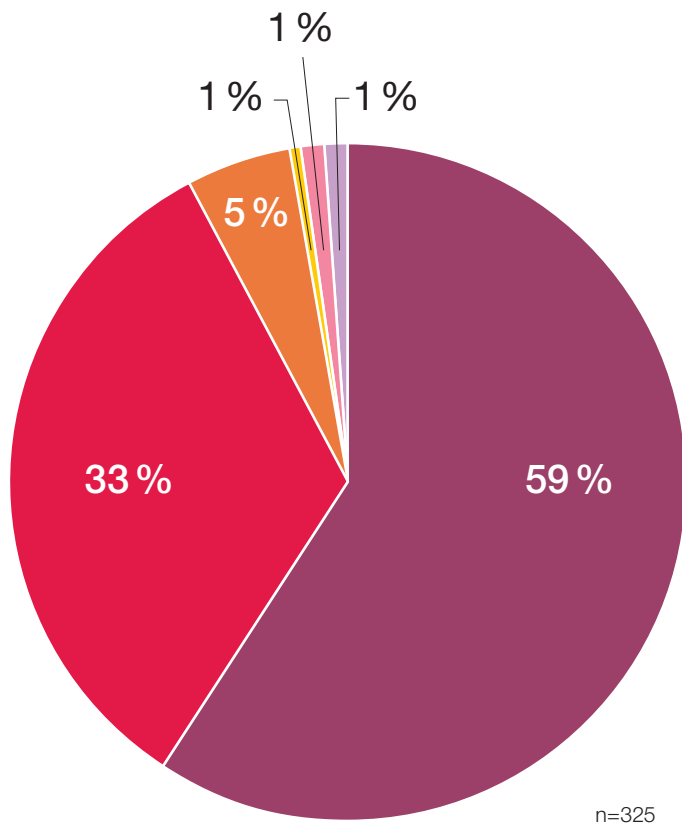

NÄYTTELYIDEN MERKITYS TAITEELLISELLE URAKEHITYKSELLE

Kuinka merkittävä rooli gallerianäyttelyiden
pitämisellä on ollut sinulle taiteellisen
urasi kehityksen kannalta?

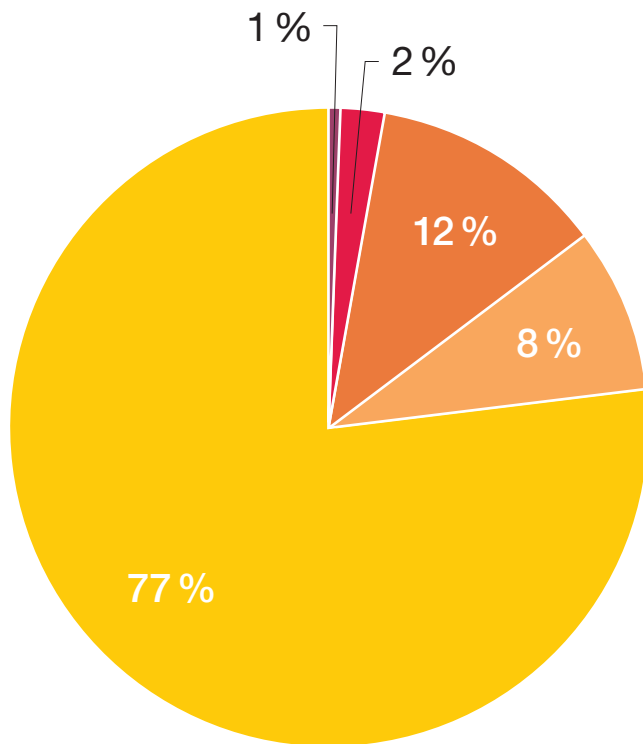
Kuinka merkittävä rooli museonäyttelyihin
osallistumisella on ollut sinulle taiteellisen
urasi kehityksen kannalta?

- hyvin merkittävä
- jokseenkin merkittävä
- vähäisesti merkittävä
- ei lainkaan merkittävä
- en osaa sanoa
- vaihtelee näyttelystä toiseen

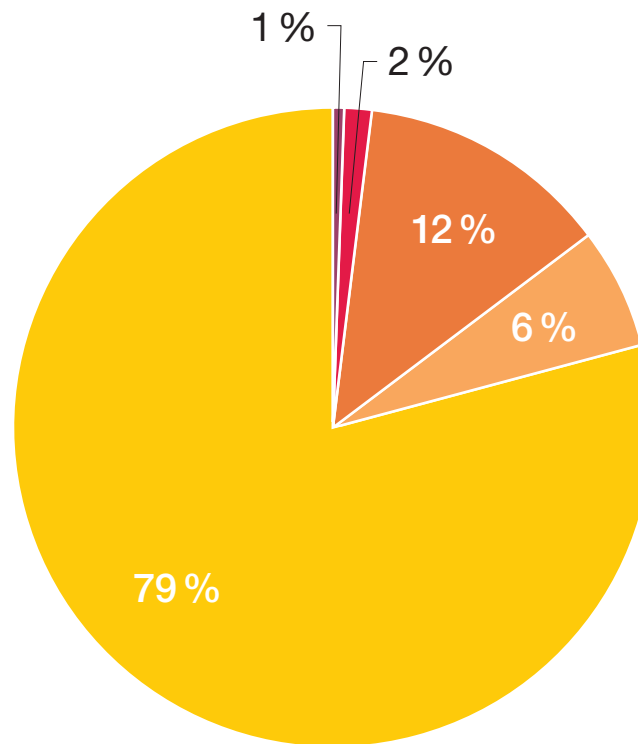

MUSEOIDEN MAKSAMAT PALKKIOT JA KORVAUKSET

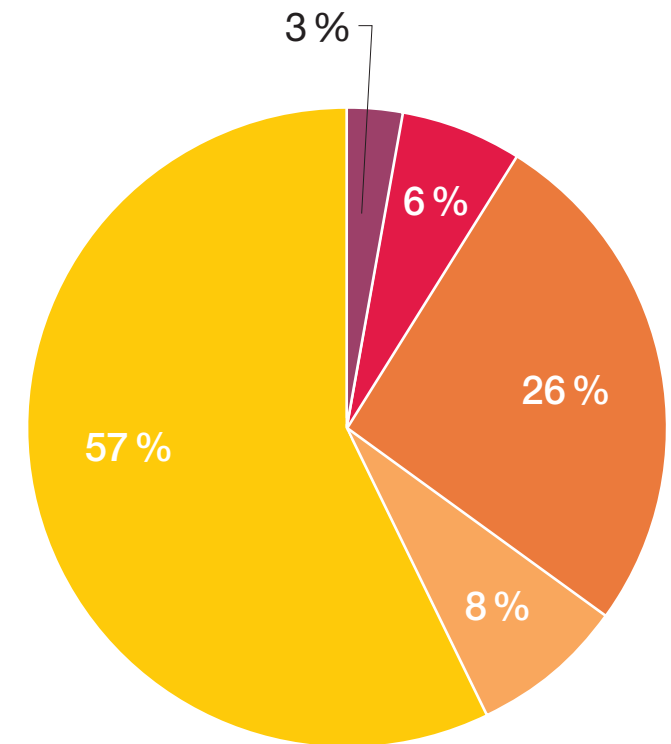
Onko museo maksanut sinulle seuraavia
palkkioita tai korvauksia?

Taiteilijapalkkio, n=305

Tuotantokulut, n=302

Kulukorvaus, n=303